

VERDI:

NABUCCO

Parte I

Sinfonia

1. Introduzione

Coro: *Gli arredi festivi* (I:001)

2. Recitativo e Cavatina (Prode guerrier!)

Recitativo (Z): *Sperate, o figli!* (I:025)

Cavatina con coro (Z): *D'Egitto là sui lidi* (I:035)

Tempo di mezzo (Coro): *Qual rumore?* (I:044)

Cabaletta con coro (Z): *Come notte a sol fulgente* (I:054)

3. Recitativo e Terzettino

Recitativo (I, F) *Fenena! O mia diletta!* (I:062)

Terzettino (Abi, I, F) *Io t'amava!* (I:087)

4. Finale I

Coro: *Lo vedeste?* (I:107)

Scena e marcia: *Viva Nabucco!* (I:125)

Seguito de Finale I: *Che tenti* (I:129)

Stretta del Finale I: *Mio furor(e)* (I:167)

I ltima riga...*terra e cielo griderà* (I:190)

Parte II

5. Scena ed Aria Abigaille

Scena (Abi): *Ben io t'invenni, o fatal scritto* (II:001)

Aria (Abi): *Anch'io dischiuso un giorno* (II:017)

Tempo di mezzo (Abi, GS): *Chi s'avanza?* (II:025)

Cabaletta con coro: *Salgo già del trono aurata* (II:037)

6. Recitativo e Preghiera di Zaccaria

Recitativo (Z): *Vieni, o levita!* (II:049)

Preghiera (Z): *Tu sul labbro del veggenti* (II:054)

7. Scena e Coro di Leviti

Scena (Coro, I): *Che si vuol?* (II:062)

Coro (Coro, I): *Il maledetto non ha fratelli* (II:066)

8. Finale II

Scena (Coro, F, I, Z): *Ma qual sorge tumulto!* (II:085)

Canone:(Coro, Tutti): *S'appressan(o) gl'istanti* (II:096)

Scena: *S'oda or me!* (II:104)

Delirio (N, Z, Abi) *Chi mi toglie il regio scettro?* (II:131)

II ltima riga ... *non fia spento lo splendor(e)!* (II:147)

Parte III

09. Introduzione

Coro: *È l'Assiria una regina* (III:001)

10. Scena e Duetto di Nabucco e Abigaille

Scena (GS, Abi): *Eccelsa donna* (III:009)

Duetto (N, Abi) *Donna chi sei?* (III:026)

11. Coro e Profezia

Coro: *Va' pensiero sull'ale dorate* (III:089)

Scena (Z): *Oh, chi piange?* (III:105)

Profezia con coro (Coro, Z):

Del futuro nel buio discerno (III:109)

III lultima riga ... *già si scuote di Giuda il valor(e)* (III:125)

Parte IV

12. Scena ed Aria di Nabucco

Scena (N): *Son pur queste mie membra!* (IV:001)

Aria (N): *Dio di Giuda!* (IV:019)

Tempo di mezzo (N): *Porta fatale, oh t'aprirai!* (IV:026)

Cabaletta con coro (Abd, N, Coro):

Cadran, cadranno i perfidi (IV:034)

13. Finale Ultimo

Marcia funebre (IV:046-047)

Recitativo (Z): *Va' la palma del martirio* (IV:047)

Pregghiera (F): *Oh, disciuso è il firmamento* (IV:051)

Scena (GS, coro): *Viva Nabucco!* (IV:059)

Inno (Coro): *Immenso Jehovah* (IV:073)

Scena finale (N, Abi, Z, coro) *Oh! chi vegg'io?* (IV:081)

IV lultima riga ... *sarai de' regi il re!* (IV:097)

FINE DELL'OPERA

NABUCCO

NABUCCO

Dramma lirico in quattro parti

Libretto

Temistocle Solera

dal dramma *Nabuchodonosor* di
Auguste Anicet-Bourgeois e Francis
Cornue

e dal ballo *Nabuccodonosor* di Antonio
Cortesi

Prima Rappresentazione

9 marzo 1842, Milano (Teatro alla
Scala)

Personaggi

NABUCODONOSOR, re di Babilona
ISMAELE, nipote di Sedecia re di
Gerusalemme

ZACCARIA, gran pontefice degli
Ebrei,

ABIGAILLE, schiava, creduta figlia
primogenita di Nabucodonosor

FENENA, figlia di Nabucodonosor

IL GRAN(DE) SACERDOTE di Belo
ABDALLO, vecchio ufficiale del re di
Babilonia

ANNA, sorella di Zaccaria

CORO

Soldati Babilonesi, Soldati Ebrei,
Leviti, Vergini Ebree, Donne
Babilonesi, Magi, Grandi del regno di
Babilonia, Popolo, ecc.

Luogo

Gerusalemme e Babilonia

Epoca

578 a. C.

000

NABUCCO

Opera i fyra delar

Libretto

Temistocle Solera,

efter ett skådespel *Nabucodonosor* av Anicet-
Bourgeois och Francis Cornue och scenariot till
baletten *Nabucodonosor* av Antonio Cortesi

Premiär:

9 Mars 1842, Milano (Teatro alla Scala)

Personer:

NABUCCO (Nebudkanessar)

ISMAELE sonson till kungen av Jerusalem,
Sedecia,

ZACCARIA, judarnas överstepräst

ABIGAILLE, slavinna (möjlig förstfödd dotter
till babylonske kungen

FENENA dotter till babylonske kungen

Överstepräst för BAAL

ABDALLO, rådsäldste till babylonske kungen

ANNA, syster till Zaccaria

KÖR

Babylonska soldater, judiska soldater, *leviter*
(*judar med särskilda juridiska uppdrag*), judiska
jungfrur, kvinnor, babylonier, trollkarlar,
babylonska stormän, folk osv
'jude' heter på italienska *hebreo, israelita*

Plats

Jerusalem (del I),

Babylon (delarna II, III, IV)

Tid

587 f Kr.

Den svenska översättningen av ISL är givetvis inte avsedd att sjungas. För den som är intresserad av att studera den italienska texten har betonad stavelse fått sin vokal understruken. Det vill säga någorlunda konsekvent i de fall den italienska huvudregeln inte följs. Eller eljest tveksamhet kunde råda. Och huvudregeln är att näst sista stavelsen har ordets huvudbetoning. Avvikleser dock legio. Dialektalt eller litterärt i italienskan utelämnade slutvokaler har antytts med parentes. **Den italienska texten är poetisk och arkaisk, inte alltid lättbegriplig ens för italienare** Den sveska versionen - endast tänkt för innehållsläsning - försöker vara rak och enkel.

PARTE PRIMA – Gerusalemme

I Del I - Jerusalem

Ouverture

SCENA I *Gerusalemme: interno del tempio di Salomone. Ebrei, Leviti e Vergini ebree*

1. Introduzione

TUTTI
Gli arredi festivi giù cadano infranti,
il popol(o) di Giuda di lutto s'ammanti!
Ministro dell'ira del Nume sdegnato
il rege d'Assiria su noi già piombò!
Di barbare schiere l'atroce ululato
nel santo delubro del Nume tuonò!

LEVITI
I candidi veli, fanciulle, squarciate,
le supplici braccia gridando levate;
d'un labbro innocente la viva preghiera
è dolce profumo che sale al Signor(e).
Pregate, fanciulle!... In voi della fiera
falange nemica s'acqueti il furor(e)!

Tutti si prostrano a terra
VERGINI Gran Nume,
che voli sull'ale dei venti, che il folgor(e)
sprigiona dai nembi frementi,
disperdi, distruggi d'Assiria le schiere,
di David la figlia ritorna al gioir(e)!
Peccammo!...Ma in cielo le nostre preghiere
ottengan(o) pietade, perdono al fallir(e)!...

TUTTI
Deh!
l'empio non gridi, con baldo blasfema:
EBREI e LEVITI
«Il Dio d'Israello si cela per tema?»

TUTTI
Non far che i tuoi figli divengano preda
d'un folle che sprezza l'eterno poter(e)!
non far che sul trono davidico sieda
fra gl'idoli stolti l'assiro stranier(o)!

Si alzano

SCENA II

Zaccaria, Fenena, Anna, e detti

2. Recitativo e Cavatina

ZACCARIA *tenendo per mano Fenena*
Sperate, o figli! Iddio
del suo poter(e) diè segno;
Ei trasse in poter(e) mio
un prezioso pegno;
additando Fenena
del re nemico prole
pace apportar(e) ci può.

Uvertyr

Jerusalem. Det inre av Salomons tempel.
Judar, leviter och judiska jungfrur.

ALLA:
I:001 Den festliga utsmyckningen skall tas bort.
Juda folk skall klä sig i sorg.
Den vredgade gudens tjänare är nu
assyriernas kung, som har anfallit oss.
Barbariska skaror hojtar krigiskt
och dundrar mot vårt tempel.

LEVITER:
I:007 Jungfrur, slit sönder era vita slöjor!
Höj era armar med gråt och bön.
Från en oskyldig läpp stiger en levande
bön, liksom angenäm parfym, mot Herran.
Gråt, jungfrur, genom era uttryck
kan den förmätne fienden förgöras.
alla kastar sig till marken

JUNGFRUR:
I:013 Store Gud, som flyger på vindens vingar,
låt blix och dunder från molnen
skingra och slå ned de assyriska
härskarorna,
låt Davids döttrar återfå sin glädje.
Är vi männe synderskor? Men genom bön
till himlen kunde ges misskund och
förlåtelse!

ALLA:
I:019 Låt
inte dåren hånfullt ropa:
JUDAR och LEVITER:
I:020 «Gömmer sig Israels Gud av feg rädsla?»

ALLA:
I:021 Låt inte dina barn bli byte åt den
dåre som utmanar evighetens gudom!
Låt inte Davids tron ge plats åt främmande
dåraktiga assyriska avgudabilder!
alla reser sig från marken
*Zaccaria kommer in med Fenena vid
handen, Anna och de föregående.*

ZACCARIA:
I:025 Barn, haven hopp! Gud
har i sin makt givit ett tecken.
Han har försett mig
med en ovärderlig pant.
pekar på Fenena
I:029 Här är fiendekungens ättling.
Hon kan hjälpa oss till fred.

TUTTI		ALLA:	
Di lieto giorno un sole forse per noi spuntò!	I:031	Kanske kommer för oss en lycklig dag.	
ZACCARIA		ZACCARIA:	
Freno al timor! v'affidi d'Iddio l'eterna aita. /aiuto/ D'Egitto là sui lidi Egli a Mosè diè vita; di Gedeone i cento invitti Ei rese un dì... Chi nell'estremo evento fidando in Lui perì?	I:033	Hejda er fruktan. Lita på Gud för evig hjälp. Han lät Moses födas vid Egyptens stränder. Gideons hundra krigare kunde en dag återkomma Ingen förgås som, när det är som värst, litar på Honom!	
TUTTI		ALLA:	
Di lieto giorno <i>ecc.</i>	I:041	..	
ZACCARIA		ZACCARIA	
Freno al timor! <i>ecc.</i>	I:042		
Chi nell'estremo <i>ecc.</i>	I:043		
TUTTI		ALLA: Vilka skrik!	
Oh quai gridi /Qual rumore?/	I:044	Vad är det för buller?	
SCENA III <i>Ismaele (con alcuni Guerrieri ebrei), e detti.</i>		<i>Ismaele med några judiska krigare och de föregående.</i>	
ISMAELE		ISMAELE	
Furibondo	I:044	Rasande	
dell'Assiria il re s'avanza; par ch'ei sfidi intero il mondo nella fiera sua baldanza!		nalkas Assyriens kung. Det verkar som han vill hota hela världen med den största djärvhet!	
EBREI e LEVITI		JUDAR och LEVITER:	
Pria la vita...	I:048	Hellre död än fångenskap ...	
ZACCARIA		ZACCARIA	
Forse fine	I:048	Må himlen	
porrà il cielo all'empio ardire: di Sion(e) sulle ruine lo stranier(o) non poserà.		sätta stopp för den dårens fräckhet. Denne främling skall inte ta plats på Zions ruiner.	
<i>consegnando Fenena ad Ismaele</i>		<i>lämnar över Fenena till Ismaele</i>	
Quella prima fra le Assire a te fido.	I:052	Till dig anförtrot jag	
TUTTI	I:053	assyriernas förnämsta dam.	
Oh Dio, pietà!	I:053	ALLA:	
ZACCARIA		Gud, hav misskund!	
Come notte a sol fulgente, come polve in preda al vento, sparirai nel gran(de) cimento, dio di Belo menzogner(o). Tu, d'Abramo Iddio possente, a pugnar(e) con noi discendi; ne' tuoi servi un soffio accendi che sia morte allo stranier(o).	I:054	ZACCARIA: Natten viker för solen. Dammet skingras av vinden. Så skall avguden Baal försvinna på den stora domaredagen. Abrahams mäktiga gud nedstiger för att kämpa med oss. O Gud, ge dina tjänare inspiration att döda inkräktaren.	
<i>Escono tutti, meno Fenena ed Ismaele</i>	I:061	<i>Alla går utom Fenena och Ismaele</i>	
SCENA IV <i>Ismaele e Fenena</i>			

3. Ricitativo e Terzettino

ISMAELE
Fenena!!... O mia diletta!
FENENA
Nel dì della vendetta
chi mai d'amor parlò?
ISMAELE
Miserà! oh come
più bella or fulgi agli occhi miei d'allora
che in Babilonia ambasciator(e) di Giuda
io venni! Me traevi
dalla prigion(e) con tuo grave periglio,
né ti commosse l'invido e crudele
vigilar(e) di tua suora,
che me d'amor furente
perseguì!...

FENENA
Deh! che rimembri!... Schiava
or qui son io!...

ISMAELE
Ma schiuderti il cammino
io voglio a libertà!

FENENA
Miserò!...Infrangi
ora un sacro dover(e)!

ISMAELE
Vieni!... Tu pure
l'infrangevi per me... Vieni! il mio petto
a te la strada schiuderà fra mille...

SCENA V

*Abigaille (con alcuni Guerrieri), e detti.
Mentre Ismaele fa per aprire una porta
segreta, entra colla spada in mano
Abigaille, seguita da alcuni Guerrieri
babilonesi celati in ebraiche vesti*

ABIGAILLE
Guerrieri, è preso il tempio!...

FENENA e ISMAELE *atterriti*
Abigaille!!...

*Abigaille s'arresta improvvisamente
nell'accorgersi dei due amanti, indi con
amaro soggigno dice ad Ismaele:*

ABIGAILLE
Prode guerrier(o)! d'amore
conosci tu sol l'armi?
a Fenena
D'assira donna in c(u)ore
empia tal fiamma or(a) parmi!
con ira
Qual Dio vi salva? Talamo
la tomba a voi sarà...

ISMAELE:
Fenena! O min älskade!
FENENA:
Vem talar om kärlek på
denna hämndens dag?
ISMAELE:
II:064 Du olyckliga,
nu
är du ännu vackrare för mina ögon än
när jag var Judas sändebud i Babylon.
Du räddade mig
ur fängelset trots stor fara.
Du lät dig inte hindras av din
vakande, avundsjuka, grymma syster,
I:071 som hade gripits av
I:072 passion för mig! ...
FENENA:
I:072 Men kom ihåg att jag
I:073 nu här är slavinna!
ISMAELE:
I:073 Men jag vill för dig
I:074 öppna en väg till frihet!
FENENA:
I:074 Du blir olycklig om du
I:075 bryter din heliga plikt!
ISMAELE:
I:075 Kom. Även du
I:077 har för mig brutit din plikt. Min bringa
skall skydda dig mot tusentals fiender.

*Abigaille med några krigare samt de
föregående. När Ismaele vill öppna en
hemlig port, kommer Abigaille in, följd av
några babilonska soldater som är förklädda
till judar. .*

ABIGAIL
I:078 Krigare! Vi har intagit judarnas tempel!
FENENA, ISMAELE
I:078 Abigaille!
*Abigaille stannar till när hon plötsligt får
se de två älskande.hånler hon och säger till
Ismaele*
ABIGAILLE:
I:079 Stolte krigare! Känner du inget
annat vapen än älskog?
till Fenena
I:081 I härtat hos en assyrisk kvinna
borde inte hysas så dåraktig kärlek!
ilsket
I:083 Vilken Gud skulle kunna rädda er? För er
blir brudsängen en grav ...

di mia vendetta il fulmine
su voi sospeso è già!

*Dopo breve pausa prende per mano
Ismaele e gli dice sottovoce:*

Io t'amava!... il regno e il core
pel tuo core io dato avrei!

Una furia è quest'amore,
vita o morte ei ti può dar(e).

Ah! se m'ami, ancor potrei
il tuo popol(o) salvar(e)!

ISMAELE

Ah no!... la vita io t'abbandono,
ma il mio c(u)ore nol poss'io;

di mia sorte io lieto sono,
io per me non so tremar(e).

Ma ti possa il pianto mio
pel mio popolo parlar(e).

ABIGAILLE

Io t'amava ecc.

FENENA

Ah!già t'invoco, già ti sento,

Dio verace d'Israello:

non per me nel fier(o) cimento
ti commova il mio pregar(e).

Oh proteggi il mio fratello,
e me danna a lagrimar(e)!

ISMAELE

Ma ti possa ecc.

SCENA VI *Donne, Uomini ebrei, Leviti,
Guerrieri che a parte a parte entrano nel
tempio non abbadando ai suddetti, indi
Zaccaria ed Anna*

4. Finale I

DONNE EBREE *entrando
precipitosamente*

Lo vedeste?... Fulminando
egli irrompe nella folta!

VECCHI EBREI

Sanguinoso ergendo il brando
egli giunge a questa volta!

LEVITI *che sorvengono*

De' guerrieri invano il petto
s'offre scudo al tempio santo!

Nu hänger min hämnd
som en åskvigg över er!

*Efter en kort paus tar hon Ismaele i
handen och viskar till honom:*

I:087 Jag älskar ju dig! Mitt rike, mitt hjärta
kunde jag ge åt dig.

Men denna kärlek har blivit en furia.

Den kan ge dig liv eller död.

Om du vill älska mig, så kunde
jag också rädda ditt folk!

ISMAELE

I:093

Icke! Mitt liv kan du få,
men mitt hjärta kan jag inte ge.

Med mitt öde kan jag förlika mig.

Men för egen del vet jag inte att darra.

Med mina tårar vill jag

I:098

tala till mitt folk.

ABIGAIL

I:099

FENENA

I:100

Jag känner att jag vill be
till Israels sanna Gud.

Min vädjan gäller inte mig
utan den gäller dig Ismael.

O skona den som upplevs som min broder
och låt mig bara gråta!

I:105

ISMAELE

I:106

Med mina tårar vill jag
tala till mitt folk

*Judiiska kvinnor och män, leviter, soldater
inträder efter hand i templet, de föregående
senare Zaccaria och Anna.*

JUDISKA KVINNOR *inträder häftigt*

I:107

Ser ni honom? ... Hur han våldsamt
bryter igenom täta led!

ÄLDRE JUDAR:

I:109

I blodig kamp han
svingar sitt svärd!

LEVITER:

I:111

Med barmen som sköld försöker våra
krigare
fåfångt värna vårt heliga tempel.

DONNE			
Dall'Eterno è maledetto il pregare, il nostro pianto!		I:113	KVINNOR: Våra böner, våra tårar förbannas av den Evige!
DONNE, LEVITI e VECCHI			KVINNOR, LEVITER och
Oh felice chi morì pria che fosse questo dì!		I:115	GAMLINGAR Lycklig den som som förut och inte idag behövde dö!
GUERRIERI EBREI			JUDISKA SOLDATER: <i>kommer in. De har avväpnats.</i>
<i>entrando, disarmati</i>			I:117
Ecco il rege! sul destriero verso il tempio s'incammina, come turbine che nero tragge ovunque la ruina.		I:120	Här är kungen! På sin springare nalkas han templet. Som en virvelvind lämnar han överallt ruinfält efter sig.
ZACCARIA <i>entrando precipitoso</i>			ZACCARIA <i>kommer häftigt in</i>
Oh baldanza!... né discende dal feroce corrido(r)e!		I:121	Vilken djärvhet! Han stiger inte ens ned från sin hingst.
TUTTI			ALLA
Ahi sventura! chi difende ora il tempio del Signor?		I:123	Vilken olycka! Vem försvarar nu vårt gudstempel?
ABIGAILLE <i>s'avanza co' suoi Guerrieri travestiti e grida:</i>			ABIGAILLE <i>närmar sig med sina förklädda krigare och skriker:</i>
Viva Nabucco!		I:125	Leve Nabucco, hell Nabucco!
<i>Grida nell'interno</i>			RÖSTER <i>från det inre</i>
VOCI			
Viva!		I:125	Hell!
ZACCARIA <i>ad Ismaele</i>			ZACCARIA <i>till Ismaele</i>
Chi il passo agl'empi apriva?		I:126	Vem har öppnat för dessa dårar?
ISMAELE <i>additando i Babilonesi travestiti</i>			ISMAELE <i>pekar på de förklädda babilonierna</i>
Mentita veste!...			Falska kläder!
ABIGAILLE È vano		I:127	ABIGAILLE Det hjälper inte
l'orgoglio... il re s'avanza!		I:128	att vara stursk ... Här kommer kungen!
SCENA VII <i>Irrompono nel tempio e si spargono per tutta la scena i Guerrieri babilonesi. Nabucco presentasi sul limitare del tempio a cavallo</i>			<i>De babilonska krigarna tränger in i templet och sprider sig över hela scenen. Nabucco håller igen hästen och presenterar sigt.</i>
ZACCARIA			ZACCARIA
Che tenti?...		I:129	Hur tillstår du dig?
<i>opponendosi a Nabucco</i>			<i>opponerar sig mot Nabucco</i>
Oh trema, insano!		I:129	... Darra, du dåre!
Questa è di Dio la stanza!		I:130	Detta är vår Guds rum!
NABUCCO			NABUCCO:
Di Dio che parli?		I:131	Vad pratar du om för Gud?
ZACCARIA <i>corre ad impadronirsi di Fenena, e alzando verso di lei un pugnale grida a Nabucco:</i>			ZACCARIA <i>tar tag i Fenena och lyfter en dolk mot henne. Skriker till Nabucco:</i>
Pria		I:131	Innan
che tu profani il tempio, della tua figlia scempio questo pugnale farà!		I:132	du profanerar vårt tempel, kommer denna dolk att döda din dotter!

Nabucco scende da cavallo

NABUCCO *da sé*

(Si finga, e l'ira mia
più forte scoppierà.

Tremin(ano) gl'insani del mio furore!

vittime tutti cadranno ormai!...

In mar di sangue fra pianti e lai
l'empia Sionne scorrer dovrà!)

FENENA

Padre, pietade ti parli al c(u)ore!

vicina a morte per te qui sono!

Sugl'infelici scenda il perdono,

e la tua figlia salva sarà!

ABIGAILLE

(L'impeto acqueta del mio furore
nuova speranza che a me risplende;
colei, che il solo mio ben contende,
sacra a vendetta forse cadrà!)

ISMAELE, ZACCARIA ed EBREI

(Tu che a tuo senno de' regi il core
volgi, o gran Nume, soccorri a noi,
china lo sguardo su' figli tuoi,
che a rie catene s'apprestan già!)

NABUCCO

L'empia Sionne *ecc.*

In mar(e) di sangue *ecc.*

NABUCCO

O vinti, il capo a terra!

Il vincitor(e) son io.

Ben l'ho chiamato in guerra,

ma venne il vostro Dio?

Tema ha di me: resistermi,

stolti, chi mai potrà?

ZACCARIA *alzando il pugnale su
Fenena*

Iniquo, mira! vittima

costei primiera io sveno:

sete hai di sangue? *versilo*

della tua figlia il seno!

NABUCCO

Ferma!

ZACCARIA *per ferire*

No, pèra!

ISMAELE *ferma improvvisamente il
pugnale, e Fenena corre nelle braccia del
padre*

Misera,

l'amor(e) ti salverà!

NABUCCO *con gioia feroce*

Mio furor(e), non più costretto,

fa' dei vinti atroce scempio;

ai Babilonesi

Nabucco stiger ner från hästen

NABUCCO *för sig själv*

I:135

(Här gäller det att förställa sig, och min
ilska skall stegras.

Och dessa idioter skall darra!

Nu skall alla dessa falla som offer

i ett hav av blod, tårar och klagan.

I:140

Deras värdelösa Zion måste förgå!)

FENENA

I:141

Fader, hav misskund!

Nu bringar du mig nära döden!

Ge förlåtelse åt dessa olyckliga,

I:144

och din dotter kommer helskinnad undan.

ABIGAILLE

I:145

(Min vrede mildras av
ett nytt spirande hopp.

Måhända faller hon som begär min
enda älskade för denna heliga hämnd.)

I:148

ISMAELE, ZACCARIA, JUDAR

I:149

(Store Gud, du som efter ditt behag
bestämmer över kungar, hjälp oss nu!

Vaka nu över dina barn, som måste
förbereda sig på grymma kedjor!)

I:152

NABUCCO

I:153

I:154

NABUCCO: Till alla

I:155

besegrade säger jag: kasta huvudet mot
marken!

Det är jag som är segraren!

Jag manade till krig, men er Gud

kom er inte till undsättning!

I:160

Er Gud fruktar mig.

Vem kan motstå mig?

ZACCARIA *höjer dolken mot Fenena*

I:161

Du har helt fel! Den första
dödas här av mig!

I:164

Törstar du efter blod? Då skall det
komma från din dotters bröst.

NABUCCO:

I:165

Nej stopp!

ZACCARIA: *avser att såra henne*

I:165

Jo, hon skall förgå!

ISMAELE: *tar plötsligt dolken, och
Fenena rusar till sin faders famn.*

I:165

I:166

Du olyckliga,
men kärleken skall rädda dig!

NABUCCO *med stor glädje*

I:167

Nu hålls min ilska ej längre tillbaka,
se till att det blir massaker på de besegrade.
till sina babylonska soldater

saccheggiate, ardetè il tempio,
fia delitto la pietà!
Delle madri invano il petto
scudo ai pargoli sarà.

ABIGAILLE

Questo popol(o) maledetto
sarà tolto dalla terra,
ma l'amor(e) che mi fa guerra
forse allor s'estinguerà?
Se del c(u)or nol può l'affetto,
pago l'odio almen(o) sarà!

ANNA, FENENA ed ISMAELE

Sciagurato, ardente affetto
sul suo/mio ciglio un velo stese!
Ah l'amor che sì lo/mi accese
lui/me d'obbrobrio coprirà!
Deh non venga maledetto
l'infelice, per pietà!

ZACCARIA ED EBREI

Dalle genti sei rejetto,
di fratelli traditore!
il tuo nome dèsti orrore,
fia l'obbrobrio d'ogni età!
"Oh fuggite il maledetto",
terra e cielo griderà!

FINE DELLA PARTE PRIMA

Plundra, bränn templet!

Medlidande blir straffbart!

Förgäves skall mödrarnas barmar
försöka skydda de barn som här finns.

ABIGAILLE

I:172

I:173

Detta förbannade folk
skall svepas undan från jorden.
Den kärlek som jag har gett mig i krig för
kanske blir utplånad. Kärleken i mitt
hjärta får inget gensvar. Då får
hatet ge tillfredsställelse.

I:178

ANNA, FENENA, ISMAELE

I:179

Du olycklige, en glödande känsla
drar en slöja över ögonen!
Den kärlek som blossade upp
skyls nu av skam.

I:184

För guds skull förbanna
inte den redan osälle!

ZACCARIA och JUDAR:

I:185

Av ditt folk blir du avvisad,
du, som bedrog dina bröder!
Bland alla åldrar blir ditt namn
bemängt med skam!

I:190

Nu flyr vi den förbannade,
jord och himmel skriker högt.

SLUT PÅ FÖRSTA DELEN

PARTE SECONDA - L'empio

SCENA I

Appartamenti nella Reggia Abigaille

5. Scena ed Aria Abigaille

ABIGAILLE *esce con impeto, avendo una carta fra le mani*

Scena

Ben io t'invenni, o fatal(e) scritto!... in seno mal ti celava il rege, onde a me fosse di scorno!... Prole Abigail(le) di schiavi! Ebben!... sia tale! Di Nabucco figlia, qual l'Assiro mi crede, // che sono io qui?... peggior(e) che schiava! Il trono affida il rege alla minor(e) Fenena, mentr'ei fra l'armi a sterminar(e) Giudea l'animo intende!... Me gli amori altrui invia dal campo a qui mirar(e)!... Oh iniqui tutti, e più folli ancor(a)!... d'Abigaille mal conoscete il c(u)ore... Su tutti il mio furore piombar(e) vedrete!... Ah sì! cada Fenena... il finto padre!... il regno!... Su me stessa rovina, o fatal(e) sdegno!

Aria

Anch'io dischiuso un giorno ebbi alla gioia il c(u)ore; tutto parlarmi intorno udia di santo amore; piangeva all'altrui pianto, soffri(v)a degli altri al duol(e); ah! chi del perduto incanto mi torna un giorno sol(amente)?

SCENA II

Il Gran Sacerdote di Belo, Magi, Grandi del Regno, e detta

ABIGAILLE

Chi s'avanza?

GRAN SACERDOTE *agitato*

Orrenda scena

s'è mostrata agl'occhi miei!

ABIGAILLE

Oh! che narri?...

GRAN SACERDOTE

Empia è Fenena, manda liberi gli Ebrei;

II

Del II – Nidingen

Salar i Abigailles kungliga slott

ABIGAILLE *kommer hastigt in med ett dokument i sin hand*

II:001 Jag har hittat dig, du fatala skrift! Kungen har dolt dig illa i sin klädnad, och där bekräftas min skam!... Abigaille är avkomma till slavar. Nåväl! Må så vara! Men assyrierna tror mig vara dotter till Nabucco. Vem är jag här? Sämre än en slavinna! Av kungen överlåtes tronen till den yngre Fenena, medan han i sinnet endast har att med vapen utrota folket Juda! ... Borta från slagfältet måste jag här bevaka andras kärlek! Allt är tokigt och dåraktigt! ... Du vet alltför lite om Abigailles hjärta. ... Alla skall få veta av min vrede, det skall man få se! Men jo! Låt allt falla: Fenena, min påstådda far, hela riket! ...Det blir väl min ruin, du ödesdigra dokument!

II:017 En gång försökte jag också öppna mitt hjärta just för glädje. Allt jag hörde omkring mig lät som helig kärlek. Jag grät samman med andras tårar. Jag led samman med andras lidande. Vem ger mig den fröjden åter blott för en enda dag?

Nu inkommer Baals överstepräst, trollkarlar, kungens stormän, och de föregående

ABIGAILLE:

II:025 Vem är det som kommer?

ÖVERSTEPRÄSTEN *ivrigt*

II:025 En fruktansvärd scen har

II:026 visats för mina ögon

ABIGAILLE

II:027 Jasså, vad kan du berätta?

ÖVERSTEPRÄSTEN:

II:027 Dåraktig är Fenena.

... questa turba maledetta
chi frenare omai potrà?
Il potere a te s'aspetta...

ABIGAILLE *vivamente*
Come?
GRAN SACERDOTE
Il tutto è pronto già.
GRAN SACERDOTE, MAGI E
GRANDE DEL REGNO
Noi già sparso abbiamo fama
come il re cadesse in guerra...
te regina il popol(o) chiama
a salvar(e) l'assiria terra.
Solo un passo...è tua la sorte!
Abbi c(u)or(e)!...
ABIGAILLE *al Gran Sacerdote*
Son teco! va'!...

Oh fedel, di te men forte
questa donna non sarà!...
Salgo già del trono aurato
lo sgabello insanguinato;
ben saprà la mia vendetta
da quel seggio fulminar.
Che lo scettro a me s'aspetta
tutti i popoli vedranno,
ah! regie figlie qui verranno
l'umil schiava a supplicar.
GRAN SACERDOTE, MAGI E
GRANDE DEL REGNO
E di Belo la vendetta
con la tua saprà tuonar.

ABIGAILLE
Salgo già *ecc.*
GRAN SACERDOTE, MAGI E
GRANDE DEL REGNO
E di Belo *ecc.*

SCENA III

*Sala nella Reggia che risponde nel fondo ad
altre sale. A destra una porta che conduce
ad una galleria, a sinistra altra porta che
comunica cogli appartamenti della
Reggente. È sera. La sala è illuminata da
una lampada.*

6. Recitativo e Preghiera

ZACCARIA *esce con un Levita che porta
la tavola della Legge*
Vieni, o Levita! ... Il santo
codice reca! Di novel portento
me vuol ministro Iddio!...Me servo manda,

Hon släpper judarna fria.

Vem kan stoppa
denna förbannade dårskap?
Du kunde ha den kraften ...

ABIGAILLE
II:028 Vad menar du?
ÖVERSTPRÄSTEN:
II:028 Allt är redan förberett.
ÖVERSTPRÄSTEN, TROLLKARLAR
och STORMÄN
II:029 Vi har redan spridit ryktet
att kungen har fallit i strid ...
folket utropar dig till drottning
för att rädda assyriskt land.
Ett steg ... och makten är din!
II:034 Är du beredd?
ABIGAILLE *till översteprästen*
II:034 Jag är med dig!
Om du är trogen skall denna kvinna
inte vara mindre stark än du! ...
Jag bestiger alltså den gyllene
och blodbestänkta tronen.
Därför skall min hämnd
komma att blixtra.
Folket skall få se att denna
spira med rätta tillhör mig.
Prinsessor skall komma hit för att begära
ynnest av en lågättad slavinna.
ÖVERSTPRÄSTEN, TROLLKARLAR
och STORMÄN
II:045 Och dundra skall Baals hämnd
samman med din.

II:047

II:048

*Sal i palatset. Till höger en dörr som leder
till ett galleri, till vänster en annan dörr
som ger kommunikation med regentens
salar. Det är kväll. Salen är upplyst med
ljus.*

ZACCARIA *kommer in med en levit
som bär en lagtavla.*
II:049 Kom hit, min levit! ... Räck mig
den heliga lagen! Vår Gud vill ha ett nytt
mirakel från sin tjänare! ... Han uppdrager åt

per gloria d'Israele,
 le tenebre a squarciar(e) d'un'infedele.
 Tu sul labbro de' veggenti
 fulminasti, o sommo Iddio!
 All'Assiria in forti accenti
 parla or(a) tu col labbro mio!
 E di canti a te sacrati
 ogni tempio suonerà;
 sovra gl'idoli spezzati
 la tua Legge sorgerà.
*Entra col Levita negli appartamenti di
 Fenena*

SCENA IV

*Leviti, che vengono cautamente dalla porta
 a destra, indi Ismaele che si presenta dal
 fondo*

7. Coro di Leviti

LEVITI
 Che si vuol(e)? chi mai ci chiama
 or(a) di notte in dubbio loco?
 ISMAELE
 Il Pontefice vi brama...
 LEVITI
 Ismael(e)!!!
 ISMAELE
 Fratelli!
 LEVITI
 Orror!
 Fuggi!... va'!
 ISMAELE
 Pietade invoco!
 LEVITI
 Maledetto dal Signor(e)!
 Il maledetto non ha fratelli...
 non v'ha mortale che a lui favelli!
 Ovunque sorge duro lamento
 all'empie orecchie lo porta il vento!
 Sulla sua fronte come baleno
 fulge il divino marchio fatal!
 Invano al labbro presta il veleno,
 invano al c(u)ore vibra il pugnale!
 ISMAELE *con disperazione*
 Per amor(e) del Dio vivente
 dall'anàtema cessate!
 Il terror(e) mi fa demente!
 Oh! la morte per pietà!
 LEVITI
 Il maledetto *ecc.*
 ISMAELE
 Cessate! Ah!
 Ah! la morte *ecc.*

mig som tjänare att för den otrogne skingra
 mörkret kring Israels ära.
 Mäktigt har du talat genom profeternas
 läppar, du vår högste Gud!
 Nu skall du i kraftfulla ordalag tala
 till assyrierna genom mina läppar!
 Och sånger skall klinga som
 helgar varje tempel åt dig.
 Över krossade avgudabilder
 skall din Lag råda.
*Tillsammans med leviten går han in i
 Fenenas avdelning.*

*Leviter som kommer försiktigt från den
 högra dörren, sedan Ismaele som visar sig i
 fonden.*

LEVITER
 II:062 Vad är det? Vem är det som kallar oss
 nu på natten till denna osäkra plats?
 ISMAELE
 II:063 Översteprästen kallar på oss ...
 LEVITER
 II:064 Ismaele!
 ISMAELE
 II:064 Mina bröder!
 LEVITER
 II:064 Förskräckligt!
 II:065 Du borde fly! ... Ge dig av!
 ISMAELE
 II:065 Jag manar till misskund!
 LEVITER
 II:066 Gud har förbannat dig!
 Den förbannade har inga bröder ...
 Ingen dödlig vill tala med honom!
 Överallt hörs klagorop som vinden
 bär till dåraktiga öron!
 Du är brännmärkt i pannan
 det lyser lång väg!
 Men på dig biter väl inte gift
 och ditt hjärta står emot dolk!
 ISMAELE *desperat*
 II:075 Av kärlek till den levande Gud
 hör upp med förbannelser!
 Terrorn gör mig galen!
 Döda mig av medkänsla!
 II:079
 II:080:

SCENA V *Fenena, Anna, Zaccaria ed il Levita che porta la tavola della Legge*

ANNA
Oh fratelli, perdonate!
Un'ebrea salvata egli ha.

LEVITI
Oh! che narri?
ZACCARIA

Inni levate
all'Eterno!...È verità!

8. Finale Seconda Parte

FENENA
Ma qual sorte tumulto!
ISMAELE, ZACCARIA e LEVITI
Oh! ciel! che fia!

SCENA VI *Il vecchio Abdallo, e detti*

ABDALLO *tutto affannoso*
Donna regal(e)!... Deh fuggi!... infausto
grido
annunzia del mio re la morte!

FENENA
Oh padre!
ABDALLO
Fuggi!... Il popolo or(a) chiama Abigaille,
e costoro condanna.
FENENA
Oh che più tardo?...Io qui
star(e) non mi deggio!... In mezzo agli emp
ribelli correrò...

ISMAELE, ABDALLO, ZACCARIA e
LEVITI

Ferma! Oh sventura!

SCENA VII *Il Gran Sacerdote di Belo, Abigaille, Grandi, Magi, Popolo, Donne babilonesi*

GRAN SACERDOTE
Gloria ad Abigaille!
Morte agli Ebrei!

ABIGAILLE *a Fenena*
Quella corona or(a) rendi!

FENENA
Pria morirò...

SCENA VIII *Nabucco, il quale si è aperta la via in mezzo allo scompiglio, si getta fra Abigaille e Fenena; prende la corona, e postasela in fronte grida ad Abigaille:*

Fenena, Anna, Zaccaria och leviterna som bär på lagtavlän.

ANNA:
II:081 O mina bröder, förlåt honom!
han har ju räddat en judisk kvinna.

LEVITER:
O vad är det du säger?

ZACCARIA:
II:083 Stäm upp hymner
till den Evige! ... Detta är sant!

FENENA:
II:085 Vad är det här för tumult!
ISMAELE, ZACCARIA, LEVITER
II:085 Himmel! Vad är detta!

Den gamle Abdallo och de föregående

ABDALLO *hämtar andan*
II:086 Prinsessa! ... Man måste fly! ... Elaka rop
förkunnar min konungs död!

FENENA
II:087 O min fader!

ABDALLO
II:089 Fly! ... Folket utropar Abigaille
och fördömer dessa.

FENENA
II:090 O är det för sent?
Jag behöver inte stanna här! ... Jag springer
rakt till rebellerna ...

ISMAELE, ABDALLO, ZACCARIA,
LEVITER
II:092 Stanna här! Vilken olycka!

Baaltemplets överstepräst, Abigaille, Stormän, Trollkarlar, folk, kvinnor och babilonier.

BAALS ÖVERSTEPRÄST:
II:093 Leve Abigaille!
Död åt judarna!

ABIGAILLE *till Fenena*
II:094 Ge upp din krona!

FENENA
Först skall jag dö ...

Nabucco banar sig väg i tumultet, kastar sig emellan Abigaille och Fenena. Han tar kronan, sätter den på sitt huvud och ropar till Abigaille:

NABUCCO <i>Terrore generale</i> Dal capo mio la prendi!		NABUCCO <i>allmän förvirring</i> Du försöker ta den från mitt huvud!	
TUTTI S'appressan(o) gl'istanti d'un'ira fatale; sui muti sembianti già piomba il terror! le folgori intorno già schiudono l'ale!... apprestano un giorno di lutto e squallor(e)!		ALLA: Här nalkas något helt katastrofalt. Deras tysta ansikten visar förskräckelse! Blixtarna runt oss öppnar redan sina vingar! Här följer en dag med sorg och elände	II:095 II:096
NABUCCO S'oda or me!... Babilonesi, getto a terra il vostro Dio! Traditori egli v'ha resi, volle tôrvi al poter(e) mio; cadde il vostro, o stolti Ebrei, combattendo contro me. Ascoltate i detti miei... V'è un sol Nume... il vostro re!		NABUCCO Lyssna på mig! ... Ni babylonier, jag har kastat er Gud till marken! Han har gjort er till förrädare för att kringgå min makt. Men er Gud har fallit, ni ovärdiga judar. Hör mina ord ... Det finns bara en Gud, nämligen er konung!	II:104
FENENA <i>atterrita</i> Cielo!		FENENA <i>förödmjukad</i> Himmel!	
GRAN SACERDOTE Che intesi!...		BAALS ÖVERSTEPRÄST: Vad är det jag hör?	
ZACCARIA e LEVITI Ahi stolto!...		ZACCARIA, LEVITER Dåraktigt!	II:112
GUERRIERI Nabucco viva!		KRIGARE: Länge leve Nabucco!	
NABUCCO Il volto a terra o(r)mai chinate! me Nume, me adorate!		NABUCCO ansiktet mot marken! Tillbe mig som Gud!	II:113
ZACCARIA Insano! a terra, a terra cada il tuo pazzo orgoglio... Iddio pel crin t'afferra, già ti rapisce il <u>soglio</u> ...		ZACCARIA Din dåre! Lägg av din vansinniga förmätenhet ... Gud kommer att ta dig i håret och avsätta dig från tronen. ...	II:116
NABUCCO E tanto ardisci? <i>ai Guerrieri</i>		NABUCCO: Och detta vågar du? <i>till krigarna</i>	
O fidi, a piè del simulacro quel vecchio o(r)mai si guidi, ei pèra col suo <u>popolo</u> ...		Mina trogna, för denna gamling till foten av hans gudabild. Där skall han förgås jänte sitt folk ...	II:120
FENENA Ebrea con lor(o) morrò.		FENENA: Han är jude och jag skall dö med honom!	II:124
NABUCCO <i>furibondo</i> Tu menti!... O iniqua, pròstrati al simulacro mio!		NABUCCO <i>rasande</i> Du ljuger! ... Men med din ondska skall du knäfalla inför mig!	

FENENA
 Io sono ebrea!
 NABUCCO *prendendola pel braccio*
 Giù! pròstrati!...
 non son più re, son Dio!!
Il fulmine scoppia vicino al re; Nabucco
pare sospinto da una forza soprannaturale;
stravolge gli occhi, e la follia appare in tutti
i suoi lineamenti. A tanto scompiglio
succede un profondo silenzio
 TUTTI *eccetto Nabucco*
 Oh come il cielo vindice
 l'audace fulminò! Nabucco
 NABUCCO
 Chi mi toglie il regio scettro?...
 Qual m'incalza orrendo spettro?...
 Chi pel crine, ohimè, m'afferra?...
 chi mi stringe?... chi m'atterra?
 Oh! mia figlia!... e tu pur anco(ra)
 non soccorri al debil(e) fianco?...
 Ah fantasmi ho sol presenti...
 hanno acciar(i) di fiamme ardenti!
 E di sangue il ciel vermiglio
 sul mio capo si versò!
 Ah! perché, perché sul ciglio
 una lagrima spuntò?
 Chi mi regge?... io manco!...

ZACCARIA
 Il cielo
 ha punito il vantator(e)!
 ABIGAILLE *raccogliendo la corona*
caduta dal capo di Nabucco
 Ma del popolo di Belo
 non fia spento lo splendor(e)!

FINE DELLA PARTE SECONDA

FENENA:
 Jag har blivit jude!
 NABUCCO: *griper henne i armen*
 Ned med dig!
 II:127 knäböj inför mig, ty jag är din Gud!
 Åskdunder och en blixtnedslår ner ovanför
 Nabucco. Nabucco verkar bli avkrönad av
 en övernaturlig kraft och han blir vansinnig
 i alla leder. Efter stor förvirring inträder
 djup tystnad.
 ALLA:
 II:129 Se hur himlen har krav på
 den förmätne Nabucco!
 NABUCCO
 II:131 Vem har fråntagit mig den kungliga spiran?
 ...
 Vad är det för spöke som förföljer mig?...
 Vem försöker dra mig i håret! ...Vem griper
 tag i mig? ... Vem slår mig till marken?
 O min dotter! ... Inte ens i min
 hjälplöshet bistår du mig?
 O fantomer överallt ...
 och de har brinnande svärd!
 och den blodröda himlen
 töms över mitt huvud!
 Varför fylls mina ögon
 med tårar?
 Hjälp mig! ... Jag svimmar! ...
 ZACCARIA

Himlen
 II:145 har straffat honom för hans hybris!
 ABIGAILLE *tar upp kronan som hade*
fallit från Nabuccos huvud
 Men folket under Baal
 II:147 skall ej mista sin glans!

SLUT PÅ ANDRA DELEN

PARTE TERZA - La profezia

SCENA I

Orti pensili. Abigaille è sul trono. I Magi, i Grandi sono assisi ai di lei piedi; vicino all'ara ove sorge la statua d'oro di Belo sta coi seguaci il Gran(de) Sacerdote. Donne babilonesi, Popolo e Soldati

9. Introduzione

DONNE BABILONESI, POPOLO e SOLDATI

È l'Assiria una regina,
pari a Bel potente in terra;
porta ovunque la ruina
se stranier(o) la chiama in guerra:
or(a) di pace fra i contenti,
degn premio del valor,
scorrerà suoi dì ridenti
nella gioia e nell'amor(e).

10. Scena e Duetto

GRAN SACERDOTE
Eccelsa donna, che d'Assiria il fato
reggi, le preci ascolta
de' fidi tuoi! Di Giuda gli empi figli
perano tutti, e pria colei che suora
a te nomar(e) non oso...
Essa Belo tradi...

Presenta la sentenza ad Abigaille

ABIGAILLE *con finzione*
Che mi chiedete!...

SCENA II

Nabucco con ispida barba e lacere vesti presentasi sulla scena. Le Guardie, alla cui testa è il vecchio Abdallo, cedono rispettosamente il passo.

Abigaille, Nabucco, Abdallo

ABIGAILLE
Ma chi s'avanza?... Qual audace infrange
l'alto divieto mio?... Nelle sue stanze
si tragga il veglio!...

NABUCCO *sempre fuori di sé*
Chi parlare ardisce
ov'è Nabucco?

ABDALLO *con divozione*
Deh! Signore, mi segui!

III DEL III - Profetian

De hängande trädgårdarna i Babylon. Abigaille sitter på tronen. Trollkarlar och stormän vid hennes fötter. Vid den gyllene Baalstatyn står Baals överstpräst med följeslagare. Babylonska kvinnor. Folk och soldater

BABYLONSKA KVINNOR, FOLK och SOLDATER

III:001 Assyrien är en drottning,
lika mäktig på jorden som Baal.
Överallt medför det nederlag
när en främling förklarar krig.
Nu råder en förnöjd fred, det
är en värdig belöning.
Landet tillbringar sin tid
i glädje och kärlek.

BAALS ÖVERSTEPREÄST:

III:009 Höga dam, som regerar över
Assyrien och bönhör
dina trogna! Judafolkets vedervärdiga
avkomlingar försvinner, och framför allt
den som jag inte dristar mig kalla din syster.

...

Hon hade ju förrätt vår Baal.

Han presenterar en dom för underskrift

ABIGAILLE *låtsas vara förvånad*
III:014 Vad begärs av mig?

Nabucco uppenbarar sig fattigt klädd och med ovårdat skägg. Vakten som leds av Abdallo ger respektfullt plats åt honom.

Abigaille, Nabucco, Abdallo

ABIGAILLE:
III:015 Men vem kommer här? Vem vågar
bryta mot mina instruktioner?... För den
gamlingen till sina rum!

III:016 NABUCCO: *i sin egen värld*
Vem vågar tala
där Nabucco befinner sig?

III:017 ABDALLO: *med respekt*
Följ mig här, min herre!

NABUCCO
 Ove condur(re) mi vuoi? Lasciami!...
 Questa
 è del consiglio l'aula... Sta'!... Non vedi?
 M'attendon(o) essi... Il fianco
 perché mi reggi? Debole sono, è vero,
 ma guai se alcuno il sa!... Vo' che mi creda
 sempre forte ciascun(o)... Lascia...Ben io
 troverò mio seggio...
S'avvicina al trono e fa per salirvi
 Chi è costei?
 Oh qual baldanza!

ABIGAILLE *scendendo dal trono*
 Uscite, o fidi miei!
Si ritirano tutti, meno Nabucco ed Abigaille

SCENA III Nabucco ed Abigaille

NABUCCO
 Donna, chi sei?...
 ABIGAILLE
 Custode
 del seggio tuo qui venni!...
 NABUCCO
 Tu?...del mio seggio? Oh frode!
 Da me ne avesti cenni?...
 ABIGAILLE
 Egro giacevi... Il popolo
 grida all'Ebreo rubello;
 porre il regal(o) suggello
 al voto suo dêi /devi/ tu!
Gli mostra la sentenza
 Morte qui sta pei /per i/ tristi...

NABUCCO
 Che parli tu?...
 ABIGAILLE
 Soscrivi?
 NABUCCO
 (Un rio pensier(o)!...)
 ABIGAILLE
 Resisti?...
 Sorgete, Ebrei giulivi!
 levate inni di gloria
 al vostro Iddio!...
 NABUCCO
 Che sento?
 ABIGAILLE
 Preso da vil(e) sgomento,
 Nabucco non è più!

NABUCCO:
 III:018 Vart vill du föra mig? Låt bli mig! Detta är
 rummet för rådslag ... Stanna! ... Ser du
 inte?
 Här väntar de på mig ... Varför håller
 du upp mig? Visst är jag svag,
 men det får ingen veta! ... Jag vill
 III:024 att alla menar att jag är stark... Låt bli mig...
 Jag skall finna min plats...
 III:024 *Han nalkas tronen och skall till att stiga*
upp
 Vad är det för en
 kvinna? Vilken fräck dristighet!
 ABIGAILLE: *går ner från tronen*
 III:025 Mina trogna bör gå!
alla drar sig tillbaka,
utom Nabucco och Abigaille
 NABUCCO:
 Vad är du för en kvinna?
 ABIGAILLE:
 Jag kom hit
 III:027 för att vakta din tron!
 NABUCCO:
 Du?... Vakta min plats? Vilket bedrägeri!
 Skulle du ha fått någon instruktion av mig?
 ABIGAILLE:
 III:030 Du låg sjuk ... Folket
 skrek om judiskt uppror.
 Du måste sätta ditt kungliga
 sigill på deras votum!
Hon visar ett nedskivet votum
 Betyder döden för dessa vedervärdiga
 (judar)
 NABUCCO:
 III:035 Vad är det du säger? ...
 ABIGAILLE:
 III:035 Signerar du?
 NABUCCO:
 III:036 (Jag gillar inte detta!)
 ABIGAILLE:
 III:036 Vägrar du?
 Judar ni kan jubla!
 Sjunga era segerhymner
 till er Gud!
 NABUCCO:
 III:039 Vad är det jag hör!
 ABIGAILLE:
 III:040 Fyllt av feg fruktan är Nabucco
 inte längre sig själv!

NABUCCO		NABUCCO:	
Menzogna! A morte, a morte		II:042	Det är lögn! Giv död åt hela
tutto Israel sia tratto!			Israel!
Porgi!			Ge hit! (Jag signerar!)
<i>Pone il suggello e rende la carta ad</i>			<i>Han sätter dit sigillet och överräcker</i>
<i>Abigaille</i>			<i>dokumentet till Abigaille.</i>
ABIGAILLE <i>con gioia</i>		ABIGAILLE:	
Oh mia lieta sorte!	III:044		Vilken tur jag har!
L'ultimo grado è fatto!			Sista steget är taget!
NABUCCO		NABUCCO:	
Oh!... ma Fenena!			Men hur är det med Fenena?
ABIGAILLE		ABIGAILLE:	
Perfida!	III:045		Hon är en förräderska!
si diede al falso Dio.			hon givit sig åt en falsk gud.
<i>per partire</i>			<i>börjar gå sin väg</i>
Oh pèra!			Hon skall dö
<i>Dà la carta a due Guardie che tosto</i>			<i>Hon ger dokumentet åt två vakter som</i>
<i>partono</i>			<i>genast ger sig av med det.</i>
NABUCCO <i>fermandola</i>		NABUCCO: <i>försöker hindra henne</i>	
È sangue mio!	III:046		Hon är av mitt blod!
ABIGAILLE		ABIGAILLE:	
Niun può salvarla!	047		Ingen kan rädda henne!
NABUCCO <i>coprendosi il viso</i>		NABUCCO: <i>döljer sitt ansikte</i>	
Orror!	047		Ve och fasa!
ABIGAILLE		ABIGAILLE:	
Un'altra figlia...	048		Finns det inte en dotter till ...
NABUCCO		NABUCCO:	
Pròstrati,	048		Du skall
o schiava, al tuo signor!			knäfalla inför din herre!
ABIGAILLE		ABIGAILLE:	
Stolto!... qui volli attenderti!...	050		Dumbom! ... Skulle jag vänta
Io schiava? Io schiava?			på dig! Skulle jag vara slavinna?
NABUCCO <i>cerca nel seno il foglio che</i>		NABUCCO: <i>söker i sina kläder efter</i>	
<i>attesta la nascita servile d'Abigaille</i>	051		<i>det blad som dokumenterar att Abigaille är</i>
			<i>född som slavinna.</i>
Apprendi il ver.			Här skall du få veta
			sanningen.
ABIGAILLE <i>traendo dal seno il foglio e</i>		ABIGAILLE: <i>Tar fram det dokumentet</i>	
<i>facendolo a pezzi</i>		<i>ur sin barm och sliter sönder det.</i>	
Tale ti rendo, o misero,	052		På detta sätt får du tillbaka det bladet.
il foglio menzogner(o)!			Det är en olycklig lögn!
NABUCCO		NABUCCO:	
(Oh di qual onta aggravasi	054		(Detta är en skam
questo mio crin canuto!			för mina gråa hår!
Invan(o) la destra gelida			Min iskalla högerhand söker
corre all'acciar(e) temuto!			förgäves mitt en gång fruktade svärd!
Ahi miserando veglio!			Ack olycklige åldring!
l'ombra tu sei del re)			du är blott skuggan av en kung.)
ABIGAILLE		ABIGAILLE:	
(Oh dell'ambita gloria	060		(Den eftersträvade ärans dag,
giorno tu sei venuto!)			du har äntligen kommit!)

NABUCCO		NABUCCO:	
(Ahi misero!)		(Allt är olycka!)	
ABIGAILLE		ABIGAILLE:	
(Assai più vale il <u>soglio</u>		III:062 (Tronen är mycket mera värd	
che un genitor perduto!		än en förlorad fader!	
alfine cadranno i <u>popoli</u>		Till slut skall folken	
di vile schiava al piè)	065	falla till slavinnans fötter.)	
NABUCCO			
(Ahi miserando <i>ecc.</i>)			
ABIGAILLE			
(... cadranno al piè <i>ecc.</i>)			
<i>Odesi dentro un suono di trombe</i>		<i>Bakifrån hörs klang från trumpeter.</i>	
NABUCCO		NABUCCO	
Oh qual suono!	066	Vad är det för klang?	
ABIGAILLE		ABIGAILLE:	
Di morte è suono	066	Signalen för död	
per gli Ebrei che tu dannasti!	067	åt de judar som du har dömt!	
NABUCCO		NABUCCO:	
Guardie, olà!... tradito io sono!	068	Vakter hitåt! ... Jag är bedragen!	
Guardie!	069	Vakter!	
<i>Si presentano alcune Guardie</i>		<i>Några vakter kommer.</i>	
ABIGAILLE		ABIGAILLE:	
O stolto!...e ancor(a) contrasti?	069	Är du dum nog att motsätta	
Queste guardie io le serbava		dig?	
per te solo, o prigionier(o)!		Dessa vakter har jag ju valt ut	
		för att de skall gripa dig!	
NABUCCO		NABUCCO	
Prigionier(o)?...	072	Är jag tillfångatagen?	
ABIGAILLE		ABIGAILLE:.	
Sì!... d'una schiava	072	Ja! ... av en slavinna	
che disprezza il tuo poter(e)!		som eftersträvar din makt!	
NABUCCO		NABUCCO:	
Deh perdona, deh perdona	074	Pardon, pardon	
ad un padre che delira!		för en fader utan förstånd!	
Deh la figlia mi ridona,		Ge mig min dotter åter	
non orbarne il genitor(e)!		hon skall inte mista sin förälder!	
Te regina, te signora		Man kallar dig drottning	
chiami pur la gente assira;		för Assyriens folk.	
questo veglio non implora		Denne gubbe begär endast	
che la vita del suo c(u)or(e).		sin dotters, /Fenas/, liv.	
ABIGAILLE		ABIGAILLE:	
Esci! invan mi chiedi pace,	081	Bort med dig! Förgäves ber du mig om fred!	
me non m(u)ove il tardo pianto;		Jag berörs inte av dina senkomna tårar.	
tal non eri, o veglio audace,		Gubbe, sådan var du inte förr	
nel serbarmi al disonor(e).		när du höll mig i vanheder.	
/Invano! Esci! Invano!/ Oh vedran(no) se a questa schiava	III:085	/Förgäves! Bort med dig! Förgäves!/ De skall få se om kungamanteln	
mal s'addice il regio manto!		sitter illa på denna slavinna!	
Oh vedran(no) s'io deturpava		De skall få se om Assyrien	
dell'Assiria lo splendor(e)!		genom mig alls mister sin lyskraft!	

SCENA IV *Le sponde dell'Eufrate*
Ebrei incatenati e costretti al lavoro

Vid floden Eufrats stränder. Judarna är
kedjade och tvingade till arbete.

11. Coro e Profezia

EBREI
Va', pensiero, sull'ale dorate;
va', ti posa sui clivi, sui colli,
ove olezzano t(i)epide e molli
l'aure dolci del suolo natal(e)!

Del Giordano le rive saluta,
di Sionne le torri atterrate...
Oh mia patria sì bella e perduta!
Oh membranza sì cara e fatal(e)!

Arpa d'or dei fatidici vati,
perché muta dal salice pendi?
Le memorie nel petto raccendi,
ci favella del tempo che fu!

O simile di Sòlima ai fati
traggi un suono di crudo lamento,
o t'ispiri il Signore un concerto
che ne infonda al patire virtù!

SCENA V *Zaccaria e detti*

ZACCARIA
Oh chi piange? di femmine imbelli
chi solleva lamenti all'Eterno?
Oh sorgete, angosciati fratelli,
sul mio labbro favella il Signor(e)!

Del futuro nel bujo discerno...
ecco rotta l'indegna catena!...
Piomba già sulla perfida arena
del leone di Giuda il furor(e)!

EBREI
Oh futuro!

ZACCARIA
A posare sui crani, sull'ossa
qui verranno le jene, i serpenti,
fra la polve dall'aure commossa
un silenzio fatal(e) regnerà!

Solo il gufo suoi tristi lamenti
spiegherà quando viene la sera...
niuna pietra ove sorse l'altiera
Babilonia allo strani(er)o dirà!

EBREI
Oh qual foco nel veglio balena!
Sul suo labbro favella il Signor(e)!

Sì, fia rotta l'indegna catena,
già si scuote di Giuda il valor(e)!

FINE DELLA PARTE TERZA

JUDAR:
III:089 Flyg, du tanke, på gyllene vingar
090 flyg till vila på de sluttningar och kullar,
091 där mjuk och mild luft doftar
092 från fädernas jord.
093 Hälsa till floden Jordans stränder.
094 Flyg nära Zions fästning ...
095 Mitt fosterland, så vackert och förlorat!
096 Ett minne, kärt och ödesdigert!

097 Den profetiska guldharpan, varför hänger
098 den tyst i ett pileträd?
099 De i bröstet vaknade minnena
100 berättar för oss om det förgångna!
101 Salomons tempel erinrar om sina öden
102 med en grym klagosång.
103 Herren Gud inspirerar med en klang,
104 och så kan vi uthärda med dygd. .
Zaccaria och de föregående

ZACCARIA
105 Vilken gråt? skrämde kvinnor som
höjer klagosånger till den Evige?
Res er, ni förtryckta bröder,
genom mina läppar talar Herren Gud!
I framtidens mörker kan jag se
att de förödmjukande kedjorna brister! ...
På den onda sanden faller
vreden från Judas lejon!

JUDAR:
Vi har en framtid!

ZACCARIA:
114 Hyenor och ormar kommer att bosätta sig
på våra skallar och benrester.
Förutom vindens sus
blir här ödets tystnad!
Vid kvällen kommer endast
en sorgsen klagan från ugglan...
Ingen sten kommer att berätta för
främlingen
var det stolta Babylon har stått!

JUDAR:
122 En eld flammar från denne gamling!
Från hans läppar talar Herren Gud!
Må skammens kedjor brytas
III:125 och nu stiger modet hos Judas folk!

SLUT PÅ TREDJE DELEN

PARTE QUARTA – L'ídolo infranto

SCENA I *Appartamento nella Reggia, come nella Parte seconda. Nabucco è seduto sopra un sedile, e trovasi immerso in profondo sopore*

12. Scena ed Aria Nabucco

NABUCCO *svegliandosi tutto ansante*
Son pur queste mie membra!...

Ah! fra le selve
non scorrea anelando
quasi fiera inseguita?
Ah sogno ei fu...terribil(e) sogno!

Applausi al di fuori
Or ecco, il grido di guerra!...
Oh, la mia spada!

Il mio destrier(o), che alle battaglie anela
quasi fanciulla a danze!
Oh prodi miei!... Sionne,
la superba cittade, ecco, torreggia...
sia nostra, cada in cenere!

VOCI *di dentro*
Fenena!

NABUCCO
Oh sulle labbra de' miei fidi il nome
della figlia risuona! Ecco! Ella scorre
tra le file guerriere!

S'affaccia alla finestra
Ohimè!... traveggo?
Perché le mani di catene ha cinte?...
Piange!...

VOCI *di dentro*
Fenena a morte!
Tuoni e lampi. Il volto di Nabucco prende un'altra espressione; corre alla porta e, trovatala chiusa, grida:

NABUCCO
Ah, prigioniero io sono!
Ritorna alla loggia, tiene lo sguardo fisso verso la pubblica via, indi si tocca la fronte ed esclama:

Dio degli Ebrei, perdono!
S'inginocchia
Dio di Giuda!...l'ara, il tempio
a Te sacro, sorgeranno...
Deh mi togli a tanto affanno
e i miei riti struggerò.
Tu m'ascolti!... Già dell'empio

IV DEL IV – Den krossade avgudabilen

Bild 1

En avdelning i palatset som i andra delen. Nabucco sitter i en stol, försjunken i djup sömn.

NABUCCO *vaknar och är andfådd*
IV:001 Är detta verkligen mina lemmar? ...
Har jag inte
flämtande sprungit i skogarna sprungit
som ett förföljt vilddjur?
Nej, det var en dröm ... en riktig mardröm!
applåder utifrån
Nu hörs ett krigsrop!

Ge mig mitt svärd!
Min stridshäst, som törstar efter kamp
som en flicka efter att få dansa!
Mina stolta soldater! ... Zion, den
högfärdiga staden, dess torn och murar ...
allt skall bli vårt och förintas till aska!
RÖSTER: *inifrån*
010 Fenena!

NABUCCO:
Från mina trogna soldaters läppar ljuder
min dotters namn! Se där! hon löper
mellan soldaternas led!
Han går ut mot fönstret
Ve och fasa! ... Ser jag
rätt?

Har hon bundit händerna i kedjor? ...
Varför gråter hon?
RÖSTER:: *inifrån*
016 Fenena skall dö!
Dunder och blix. Nabuccos ansikte får ett annat uttryck, han rusar mot dörren, som han finner låst, skriker:

NABUCCO:
IV:017 En fånge det är vad jag är!
Han återvänder till balkongen. Blickarna fixerar han på vägen utanför, sedan tar han sig för pannan och utbrister:
O, judars Gud, förlåt mig!
faller på knä
Judafolkets Gud! ... altaret, templet
åt Dig helgat, skall jag åter resa upp ...
Rädda mig från denna ängslan, så
skall jag överge mina riter.
Hör mig! ... En mentalsjuk

rischiarata è l'egra mente!
Dio verace, onnipossente,
adorarti ognor saprò.

*Si alza e va ad aprire con violenza la
porta*
Porta fatal(e), oh t'aprirai!...

SCENA II

Abdallo, Guerrieri babilonesi, e detto

ABDALLO	Signore,	IV:027
ove corri?		028
NABUCCO		
Mi lascia...		028
ABDALLO		
Uscir(e) tu brami		028
perché insulti ognun(o) alla tua mente		
offesa?		
GUERRIERI		
Oh noi tutti qui siamo in tua difesa!		030
NABUCCO <i>ad Abdallo</i>		
Che parli tu?... La mente		031
or(a) più non è smarrita... Abdallo, il		
brando,		
il brando tuo...		
ABDALLO <i>sorpreso e con gioia</i>		
Per conquistare il soglio		032
eccolo, o re!...		
NABUCCO		
Salvar(e) Fenena io voglio.		033
ABDALLO e GUERRIERI		
Cadran(no), cadranno i perfidi		034
come locuste al suolo!		
Per te vedrem(o) rifulgere		
sovra l'Assiria il sol!		
NABUCCO		
O prodi miei, seguitemi,		038
s'apre alla mente il giorno;		
ardo di fiamma insolita,		
re dell'Assiria io torno!		
di questo brando al fulmine		
cadranno gli empì al suolo;		
tutto vedrem(o) rifulgere		
di mia corona al sol.		045
ABDALLO e GUERRIERI		IV:046
...vedrem(o) rifulgere <i>ecc.</i>		

niding är vad jag har varit!
Du, den Evige Gud, dig skall jag
hädanefter alltid dyrka.

*Han reser sig och vill öppna dörren med
våld*
Ödets port, öppna dig! ...

*Abdallo, babylonska krigare och de
föregående*

ABDALLO:	Min herre, vart är du på
	väg så hastigt?
NABUCCO:	Låt mig vara i fred!
ABDALLO:	Önskar du ut
	för att bli hånad som sjuk?
KRIGARE:	Vi har kommit hit för ditt försvar!
NABUCCO:	<i>till Abdallo</i>
	Vad säger du, Abdallo? ... Mitt förstånd
	är inte längre skadat... Abdallo, svärdet,
	ge mig ditt svärd...
ABDALLO:	<i>glatt överraskad</i>
	För att återerövra
	tronen, o konung, här har du ett svärd.
NABUCCO:	Jag vill rädda Fenena!
ABDALLO och KRIGARE:	Förrädarna skall falla
	som gräshoppor till marken!
	Genom dig skall vi se solen
	åter lysa på Assyrien.
NABUCCO:	Mina bolde män, följ mig,
	jag ser den dagen komma.
	Med brinnande eld vill jag
	åter bli kung av Assyrien!
	För detta blixtrande svärd skall
	de vedervärdiga falla till marken.
	Allt skall glänsa igen
	med min krona under solen.
ABDALLO och KRIGARE:	

SCENA III *Orti pensili, come nella Parte terza*
Zaccaria, Anna, Fenena, il Sacerdote di Belo, Magi, Ebrei, Guardie, Popolo. Il Sacerdote di Belo è sotto il peristilio del tempio presso un'ara espiatoria ai lati della quale stanno in piedi due sacrificatori armati di asce. Una musica cupa e lugubre annuncia l'arrivo di Fenena e degli Ebrei condannati a morte; Fenena s'inoltra circondata dalle Guardie e dai Magi. Giunta nel mezzo della scena, si ferma e si inginocchia davanti a Zaccaria

13. Finale Ultimo

ZACCARIA
 Va! la palma del martirio,
 va', conquista, o giovinetta;
 troppo lungo fu l'esiglio;
 è tua patria il ciel! ... t'affretta!

FENENA
 Oh dischiuso è il firmamento!
 Al Signor(e) lo spirto anela...
 Ei m'arride, e cento e cento
 gaudi eterni a me disvela!
 O splendor(e) degl'astri, addio!
 Me di luce irradia Iddio!
 Già dal fral, che qui ne impiomba,
 fugge l'alma e vola al ciel!

VOCI *di dentro*
 Viva Nabucco!

TUTTI
 Qual grido è questo!

VOCI *di dentro*
 Viva Nabucco!

ZACCARIA
 Si compia il rito!

SCENA IV

Nabucco, accorrendo con spada sguainata, seguito da Guerrieri e da Abdallo

NABUCCO
 Empi, fermate! L'idol funesto,
 guerrier(o), frangete qual polve al suol!
L'idolo cade infranto da sé

TUTTI
 Divin(o) prodigio!

Bild 2

Babylons hängande trädgårdar som i tredje delen. Zaccaria, Anna, Fenena, Baals överstepräst, trollkarlar, judar, vakter, folk. Baals överstepräst står vid ett heligt altare. Två offerförrättare står med yxor. En dyster och sorglig musik annonserar ankomsten av Fenena och de dödsdömda judarna. Fenena är omgiven av gardet och trollkarlar. När hon har nått halva scenen knäfaller hon inför Zaccaria.

ZACCARIA:
 IV:047 Nu, unga flicka vinner du
 martyrskapets palm.
 Exilen har varit alltför lång
 ty i himlen hör du hemma! ... Skynda på!

FENENA:
 051 Firmamentet öppnar sig!
 Min ande längtar efter Herran ...
 Han ler mot mig, och hundratals
 eviga glädjeämnar uppenbaras!
 O stjärnors strålar,
 mig överflödar Guds ljus.
 Redan flyger själen, som blir lagd i bly,
 058 från kroppen upp till himlen!

RÖSTER: *inifrån*
 Länge leve Nabucco!

ALLA:
 Vad är detta för rop?

RÖSTER: *inifrån*
 Länge leve Nabucco!

ZACCARIA:
 060 Dömen skall utföras!

Nabucco rusar in med draget svärd, följd av krigare och Abdallo.

NABUCCO:
 Nidingar, sluta! Avgudabilden, skall störtas
 och pulvraseras av mina krigare! Verkställ!
Avgudabilden faller samman.

ALLA:
 063 Ett gudomligt underverk!

NABUCCO
 Ah torna Israello,
 torna alle gioie del patrio suol!
 Sorga al tuo Nume tempio novello...
 Ei solo è grande, è forte Ei sol!
 L'empio tiranno Ei fe' demente,
 del re pentito diè /diede/ pace al sen...
 d'Abigaille turbò la mente,
 sì che l'iniqua bebbe /bevve/ il veleno!
 Ei solo è grande, è forte Ei sol!...
 Figlia, adoramlo prostrati al suol.

TUTTI *inginocchiati*
 Immenso Jehovah,
 chi non ti sente?
 chi non è polvere
 innanzi a te?
 Tu spandi un'iride?...
 Tutto è ridente.
 Tu vibri il fulmine?...
 L'uom più non è.
Si alzano

SCENA ULTIMA

Entra Abigaille sorretta da due Guerrieri

NABUCCO
 Oh! chi vegg'io?
 TUTTI
 La misera
 a che si tragge or qui?
 ABIGAILLE *a Fenena*
 Su me... morente... esanime...
 discenda... il tuo perdono!
 Fenena! io fui colpevole...
 Punita... or ben ne sono!
ad Ismaele
 Vieni!...costor(o) s'amavano...
a Nabucco
 fidan(o) lor(o) speme in te!...
 Or... chi mi toglie al ferreo
 pondo del mio delitto!
agli Ebrei
 Ah! tu dicesti, o popolo:
 "Solleva Iddio l'afflitto".
 Te chiamo... te Dio... te venero...
 non maledire a me...
 EBREI
 "Solleva Iddio..."

NABUCCO:
 063 Israels folk,
 IV:064 återvänd med glädje till era fäders jord!
 Res till er Gud ett nytt tempel...
 Er Gud är stor, er Gud är stark!
 Han allena har besekrat tyrannen, och
 han har slutit fred med en ångerfull kung...
 Han har brutit ner den illasinnade
 Abigaille, som har tagit en giftdryck!
 Er Gud är stor, er Gud är stark!
 IV:072 Med min dotter Fenena skall jag dyrka
 honom.
 ALLA *faller på knä*
 073 Du evige Jahve,
 vem känner inte Dig?
 Vem är inte bara
 stoft inför Dig?
 Nu glänser regnbågen
 och alla ler!
 När du dundrar med åska
 080 kan vi förgås.
 Alla *reser sig*
Abigaille kommer in ledd av två krigare.
 NABUCCO:
 081 Vem är det jag ser?
 ALLA:
 081 Den olyckliga kvinnan,
 varför släpar hon sig hit?
 ABIGAILLE *till Fenena*
 083 I mitt dödsögonblick
 ge mig din förlåtelse!
 Fenena! All skuld är min...
 086 och jag har blivit straffad!
till Ismaele
 kom ni samman att älska varandra...
till Nabucco
 de anförtror sig åt dig!
 Vem befriar mig från den järntunga
 090 bördan av mina brott?
till judarna
 o folk, du kunde säga:
 "Gud lyfter upp den bedrövade."
 Jag åkallar Dig... jag dyrkar Dig...
 094 Förbanna mig inte...
 JUDAR:
 "Gud lyfter upp (den bedrövade)."

ABIGAILLE
... non maledire a me... 095

Cade e muore

TUTTI

Cadde!

ZACCARIA *a Nabucco*

Servendo a Jehovah, 096

sarai de' regi il re!... 097

FINE DELL'OPERA

ABIGAILLE:
förbanna mig inte...

Hon faller ner och dör

ALLA:

Hon har dött!

ZACCARIA: *till Nabucco*

Jahves tjänare,

du skall bli konungars kung!

SLUT PÅ OPERAN

Parte prima: Gerusalemme

All'interno del Tempio spirituale di Gerusalemme, i Leviti e il popolo lamentano la triste sorte degli Ebrei, sconfitti dal re di Babilonia Nabuccodonosor, che ora è alle porte della città.

Il gran pontefice Zaccaria cerca di confortare ed incoraggiare la sua gente: la figlia di Nabuccodonosor, Fenena è in mano loro, tenuta in ostaggio, ed affidata a Ismaele, nipote del re di Gerusalemme. Ma il giovane Ismaele è sul punto di tradire il suo popolo lasciando libera la prigioniera perché un giorno a Babilonia egli stesso, prigioniero, era stato liberato proprio da Fenena, di lui innamorata.

I due stanno organizzando la fuga, quando giunge nel tempio una schiera di Babilonesi guidata da un'altra figlia del babilonese, Abigaille.

Anche Abigaille è innamorata di Ismaele e minaccia la sorella di riferire al padre che ella ha tentato di fuggire con uno straniero, ma alla fine si dichiara disposta a tacere a patto che Ismaele rinunci a Fenena.

A capo del suo esercito irrompe Nabucco, deciso a saccheggiare la città e Zaccaria, per fermarlo, minaccia di uccidere Fenena, ma Ismaele si oppone, strappa la giovane dalle mani del gran(de) sacerdote e la consegna, salva, nelle mani di Nabucco.

Parte seconda: L'empio

Abigaille, sola negli appartamenti reali, tiene fra le mani una pergamena sottratta a Nabucco, che attesta le sue umili origini di schiava.

La sua rabbia esplode in una furia incontenibile alla notizia che Fenena, nominata Reggente dal padre, ha dato ordine di liberare tutti gli ebrei. Ormai Abigaille è decisa a tutto pur di impossessarsi del trono.

Zaccaria, prigioniero degli assiri, entra in una sala della reggia seguito da un Levita che reca le Tavole della Legge e, dopo

Del 1: Jerusalem

- 01 Vi befinner oss i Jerusalems tempel, "Herrens heliga boning". I dess inre klagar leviterna och folket över judarnas sorgliga öde. De har lidit nederlag mot den babyloniske kungen Nebudkanessar (Nabucco), som belägrar stadens portar.
- 02 Översteprästen Zaccaria försöker trösta och uppmuntra sitt folk: dottern till Nabucco - Fenena - är i deras händer och hålls som gisslan. Hon är anförtrodd åt Ismaele, som är sonson till Jerusalems kung.
- 03 Men ynglingen Ismaele är i färd med att svika sitt folk genom att låta frige den tillfångtagna, eftersom han själv en dag i Babylon hade frigetts just av Fenena, som hade förälskat sig i honom.
- 04 De båda håller på att organisera flykt, när en skara babylonier anländer till templet. De anføres av en annan babylonisk dotter, Abigaille
- 05 Också Abigaille är förälskad i Ismaele. Hon hotar systemen att meddela fadern att systemen har gjort ett förök att fly med en främling. Men till slut förklarar hon sig villig att tiga på villkor att Ismaele avstår från Fenena.
- 06 I spetsen för sin här inträder Nabucco. Han beslutar att plundra staden. För att stoppa honom hotar Zaccaria att döda Fenena. Men Ismaele motsätter sig. Han snappar åt sig den unga ur händerna på översteprästen och överlämnar henne helskinnad till Nabucco.

Del 2: Nidingen (bild 1)

- 07 Abigaille är ensam Babylons kungliga gemak. I händerna har hon ett från Nabucco taget pergament, vilket bekräftar hennes låga börd som slavinna.
- 08 Hennes vrede exploderar oåterhållsamt vid meddelandet att Fenena - som är av fadern utnämnd regent - har gett order om att frige alla judar. Emellertid är Abigaille besluten att göra allt för att överta tronen.

(bild 2)

- 09 Zaccharia, som är fånge hos assyrierna, kommer in i en annan slottssal följd av en levit som överräcker lagtavlor och drar sig

aver(e) sollecitato Iddio a parlare attraverso il suo labbro, si ritira.

Ismaele, convocato dal Gran Sacerdote per rispondere del suo tradimento, è maledetto dai Leviti, ma Anna, sorella di Zaccaria, lo difende; il giovane infatti non ha salvato la vita ad un'infedele bensì ad un'ebrea, giacché la figlia del re nemico si è nel frattempo convertita alla Legge.

La situazione precipita: in un rapidissimo susseguirsi di eventi Abigaille irrompe in scena con il suo seguito e pretende da Fenena la corona, ma Nabucco, creduto morto in battaglia, giunge e richiede per sé la corona.

Poi comincia a deridere il Dio Belo, che avrebbe spinto i prigionieri a tradirlo, e dopo anche il Dio degli ebrei. Esige di essere adorato come l'unico Dio, minacciando di morte Zaccaria e gli ebrei se non si piegheranno al suo volere. Subito dopo il Dio degli Ebrei scaglia un fulmine sul suo capo, la corona cade al suolo e il re comincia a manifestare segni di follia. La corona viene prontamente raccolta da Abigaille.

Parte terza: La profezia

Abigaille, seduta sul trono accanto alla statua d'oro di Belo, nei giardini pensili di Babilonia, riceve l'omaggio dei suoi sudditi. Quando il Gran Sacerdote le consegna la sentenza di condanna a morte degli ebrei, la regina si finge ipocritamente incerta sul da farsi.

All'arrivo del re spodestato – in camicia da notte e con lo sguardo smarrito – l'usurpatrice cambia atteggiamento e gli si rivolge con ironica arroganza, dando ordine di ricondurlo nelle sue stanze. Quindi lo avverte di essere divenuta la custode del suo seggio e lo invita perentoriamente a porre il regale suggello sulla sentenza di morte degli ebrei.

Il vecchio re esita, Abigaille lo incalza accusandolo di viltà e alla fine Nabucco cede. Ma lo coglie un dubbio: che ne sarà di Fenena? Abigaille, implacabile, afferma che nessuno potrà salvare la fanciulla e gli ricorda che anch'essa è sua figlia. Ma il re la sconfessa: ella è solo una schiava. La donna trae dal seno la pergamena che attesta la sua origine e la fa a pezzi.

tillbaka. Zaccaria ber att Gud skall tala genom hans läppar. Ismaele är inkallad av översteprästen för att stå till svars för sitt förräderi. Han förbannas av leviterna, men Zaccarias syster Anna försvarar honom. Ynglingen har inte räddat livet på en otrogen utan faktiskt på en jude, eftersom dottern till fiendekungen under tiden hade konverterat till judarnas lag.

10 Situationen drar ihop sig. Händelserna följer snabbt. Abigaille inträder med följe och begär kronan av Fenena. Men Nabucco - som man trodde var död på slagfältet - anländer och begär kronan för sig

11 Sedan börjar han håna guden Baal, som skulle ha förmått fångarna att förråda honom, och sedan även judarnas gud. Han kräver att bli dyrkad som den ende Guden, uttalar dödshot mot Zaccaria och judarna såvida de inte böjer sig efter hans vilja. Strax därpå utslungar judarnas Gud en blixtnedslag över hans huvud, kronan faller till marken och kungen börjar visa tecken på vansinne. Abigaille lägger promptly beslag på kronan.

Del 3: Profetian

12 De hängande trädgårdarna i Babylon. Abigaille sitter på tronen nära den gyllene statyn av Baal och mottar hyllningar från sina undersåtar. När översteprästen överlämnar dödsdomen över judarna till drottningen blir hon skenheligt osäker på vad hon skall göra.

13 När den avsatte kungen kommer - i nattskjorta och med härjad blick - byter uppkomlingen attityd och vänder sig till honom med arrogans och ironi samt ger order om att återföra honom till hans rum. Alltså uppenbarar hon för honom att hon har blivit vakthavare för hans tron och uppmanar honom att slutgiltigt sätta det kungliga sigillet på judarnas dödsdom.

14 Den gamle kungen tvekar. Abigaille påskyndar honom, beskyller honom för feghet och till slut faller Nabucco till föga. Men han drabbas av tvivel, var är Fenena? Den obönhörliga Abigaille att ingen skulle kunna rädda flickan och påminner honom om att även hon är hans dotter. Men kungen bekänner för henne att hon bara är en slavinna. Kvinnan drar från bluslinningen

Il re, ormai tradito e detronizzato, nell'udire il suono delle trombe che annunciano l'imminente supplizio degli ebrei chiama le sue guardie, ma esse giungono per arrestarlo obbedendo agli ordini della nuova regina. Confuso e impotente, Nabucco chiede invano ad Abigaille un gesto di perdono e di pietà per la povera Fenena.

Sulle sponde dell'Eufrate gli ebrei, sconfitti e prigionieri, ricordano con nostalgia e dolore la cara patria perduta (coro: *Va', pensiero, sull' ale dorate*). Il Pontefice Zaccaria li incita a non piangere come femmine imbelli e profetizza una dura punizione per il loro nemico: il Leone di Giuda sconfiggerà gli assiri e distruggerà Babiloni.

Parte quarta: L'idolo infranto

Nabucco, solo in una stanza della reggia, si sveglia da un incubo udendo alcune grida e, credendole segnali di guerra, chiama i suoi prodi a raccolta per marciare contro Gerusalemme. Tornato in sé all'udire altre voci che ripetono il nome di Fenena, egli si affaccia alla loggia e vede con orrore la figlia in catene.

Disperato, corre alla porta, tenta invano di aprirla e infine, rendendosi conto di essere prigioniero, cade in ginocchio e si rivolge al dio di Giuda invocando il suo aiuto e chiedendogli perdono.

Come in risposta alla sua preghiera, sopraggiunge il fedele ufficiale Abdallo con un manipolo di soldati, restituendogli la spada e offrendosi di aiutarlo a riconquistare il trono.

Nei giardini pensili di Babilonia passa il triste corteo degli ebrei condotti al supplizio. Zaccaria conforta Fenena incitandola a conquistare la palma del martirio; la fanciulla si prepara a godere delle gioie celesti. L'atmosfera mistica è interrotta dall'arrivo di Nabucco che, alla testa delle sue truppe, ordina di infrangere la statua di Belo.

Miracolosamente, «l'idolo cade infranto da sé». Tutti gridano al «divino prodigio», Nabucco concede la libertà agli ebrei,

fram pergametent som bekräftar hennes ursprung och sliter det i stycken.

15 Kungen som nu är förrådd och detroniserad, kallar på sina garden när man hör ljudet från trumpeter som annonserar den nära förestående avrättningen av judarna, men dessa kommer för att arrestera honom på order av den nya härskarinnan. Förvirrad och oförmögen ber Nabucco förgäves Abigaille förlåtelse och misskund för den stackars Fenena.

16 På Eufrats stränder erinrar sig de besegrade och tillfångatagna judarna med nostalgi och smärta det kära förlorade fosterlandet (kör: *"Flyg du tanke på gyllene vingar"*). Överprästen Zaccaria manar dem att inte gråta som uppskrämda kvinnor och profeterar ett hårt straff för deras fiender: Judas lejon kommer att tillintetgöra assyrierna och förstöra Babylon.

Del 4: Den krossade avgudabilden.

17 Nabucco är ensam i ett rum i palatset. Han vaknar från en mardröm när han hör några skrik och uppfattar dessa som signaler till krig. Han kallar på sina soldater för samling och marsch mot Jerusalem. Återvänd till sig själv hör han andra röster som repeterar namnet Fenena. Han tar sig ut på balkongen och ser med fasa dottern i kedjor.

18 Disperat springer han mot porten, försöker förgäves öppna den och inser till slut att han är fånge. Han faller på knä och vänder sig till guden Juda och begär dennes hjälp och ber om förlåtelse.

19 Såsom svar på hans bön kommer den trogne officeren Abdallo med en handfull soldater, ger honom tillbaka svärdet och erbjuder sig att hjälpa honom att återerövra tronen.

20 Genom Babylons hängande trädgårdar passerar den trista kortegen med judar dömda till döden. Zaccaria tröstar Fenena med att hon erövrar martyrdödens segerpalm; flickan förbereder sig att njuta himelska fröjder. Den mystiska stämningen avbryts av att Nabucco anländer. I ledningen av sina trupper beordrar han krossande av Baalstatyn.

21 Mirakulöst "faller avgudabilden sönder av sig själv". Alla ropar över det "gudomliga underverket". Nabucco ger judarna fria. Han

annunzia che la perfida Abigaille si è avvelenata e ordina al popolo d'Israele di costruire un temppio per il suo Dio grande e forte, il solo degno di essere adorato. Mentre tutti, ebrei ed assiri, s'inginocchiano invocando l'«immenso Jehova», entra Abigaille sorretta da due guerrieri: la donna confessa la sua colpa e invoca il perdono degli uomini e di Dio prima di cadere esanime. Zaccaria rivolge a Nabucco l'ultima profezia: «Servendo a Jehova sarai de' regi il re!».

förklarar att den elaka Abigaille har tagit gift och uppmanar ilraelerna att bygga ett tempel åt sin stora och starka Gud, den ende som är värd att hyllas.

22 Under det att alla, judar och assyrier, knäfaller och åkallar den ”store Jehova”, kommer Abigaille in, ledd av två soldater: kvinnan bekänner sin skuld och ber om förlåtelse av folk och av gud; därpå faller hon sanslöst. Zaccaria ger en sista profetia åt Nabucco: ”Om du tjänar Jehova så blir du konung över kungar!”

Nebukadnessar II (605-562 f Kr), kung av Babylon omnämns i Bibeln i samband med den ”babyloniska fångenskapen”.